

1886-12-18

SENDER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Pompei

Archive:
Mappe 17 nr. 23

TRANSCRIPTION

Mappe 17

Brev nr 23

Albergo del Sole Pompei 18/12 1886

Kjære Faster! I dag for et år siden begyndte der en over alle bredder glædelig jul for mig, for da lovede min kjæreste mig, at hun vilde dele den og alt andet hernede med mig, hun sagde bare ja, men det betød det alt sammen. Siden den tid har vi da også delt alt så godt vi kunde, og det er godt at kunne gjøre det bedre og bedre. Nu går hun en juleaften imöde, som hun aldrig för har kendt mage til, langt borte fra alle sine, ved foden af en vulkan, uden juletræ, men med blomster på markerne rundt om, valmuer, ja endogså en blå iris her i gården, og juletræet erstatter vi med en piniegren med stumper af en [?voksstabil] i. Juledag i kirken får vi heller intet af, men juleglæden kan vi få lige fyldig endda, for hvor 2 eller 3 ere samlede i Guds navn, vil han selv være tilstede, og så mange er vi, det er en stor velsignelse ved ægteskabet, at man så tit er det, eller er det som regel. Cathrine er endnu længere borte og ikke sammen

-2-

med sine egne, hvordan mon hun har det? Bare Du havde hittet på til julen at sende os en pakke af hendes breve, for vi ved næsten intet om hende, kun brevkort har vi fået fra hende. Niels er vel hos jer eller hos Tante Susette.

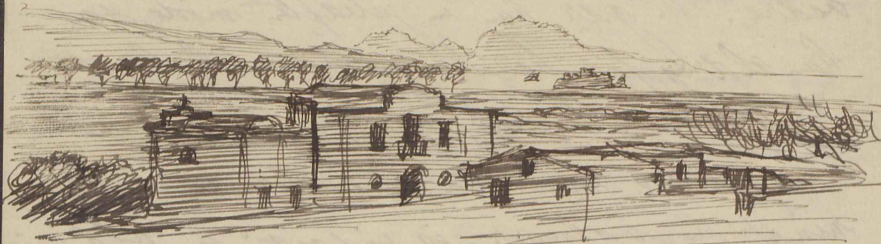
Jeg pröver at pynte lidt på brevet, ved at tegne Dig udsigten herfra mod Capri, jeg har tænkt at male den, den lille ö med borgen på foran. Capri, ser så æventyrlig ud, og farverne er så fine, så jeg ikke kan få dem, men jeg vil nu i lag med dem aligevel. Hils nu Onkel, Tante Ane og Tante Gine så umådelig meget fra os begge, begge önsker vi jer den aller bedste jul. Din Agnete og Joakim Skovgaard

Albergo del Sole Pompei 18/2 1886.

Lært her Agente.

Kjære Fæder! I dag for et år siden
begyndte der en over alle brøder glædelig
jul for mig, for da lovede min kjæreste
mig, at hun vilde dele den og alt andet her
nede med mig, hun sagde bare ja, men det
betød det alt sammen. I den den tid har
vi da også delt alt så godt vi kunde, og
det er godt at kunne gjøre det bedre og
bedre. Nu går hun en juleaften imide, som
hun aldrig før har kendt mage til, langt
borte fra alle sine, ved fødsel af en valken,
uden juletræ, men med blomster på markerne
rundt om, valmuer, ja endog en blå iris
her i gården, og juletræet erstatter vi med
en piniegren med stumper af en vokastab,
i juledag i kirken får vi heller intet af, men
juleglæden kan vi få lige fyldig endda for
hvor 2 eller 3 ere samles i Jesus navn,
vil han selv være tilstede, og så mange er
vi, det er en stor velsignelse ved agtskab,
at man så tit er det, eller er det som regel.
Batterier er endnu længere borte, og ikke sammen.

med sine egne, hvordan man kun har det?
Bare du havde lidt på til fulde at sende
os en pakke af hendes breve, for vi ved næsten
intet om hende, kun et brev kort har vi fået
fra hende. Nils er vel hos far eller hos Tante
Susette.



Jeg prøvede at pynte lidt på brevet, ved at
tegne dig udsigten herfra mod Capri, jeg
har tænkt at male den, den lille ø med borgen
på foran Capri, ser så eventyrlig ud, og
farverne er så fine, så jeg ikke kan få den,
men jeg vil nu i lag med dem alligevel. Tænk
nu Onkel, Tante Ane og Tante Gine så
umådelig meget fra os begge, begge ønsker
vi dig den aller bedste jul.
Din Agnete og Gostein Skovgaard.